

საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ანგარიში

ინფორმაციის თავისუფლების შესახებ

2017 წელი

„საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის“ 49-ე მუხლის შესაბამისად, წარმოგიდგენთ საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში საჯარო ინფორმაციის გაცემის მოთხოვნით შემოსული განცხადებებისა და მათზე რეაგირების, ასევე, დაცული პერსონალური მონაცემების შეგროვების, დამუშავების, შენახვისა და სხვისთვის გადაცემის შესახებ 2017 წლის ანგარიშს:

ა) საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში 2016 წლის 10 დეკემბრიდან 2017 წლის 10 დეკემბრამდე საჯარო ინფორმაციის გაცემის მოთხოვნით სულ შემოვიდა 190 განცხადება, რომელთაგან ელექტრონული ფორმით შემოსული განცხადებების რაოდენობამ შეადგინა 17 ერთეული. „საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსისა“ და „საჯარო ინფორმაციის ელექტრონული ფორმით მოთხოვნისა და პროაქტიულად გამოქვეყნების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 26 აგვისტოს №219 დადგენილების მოთხოვნების შესაბამისად, საჯარო ინფორმაციის შესახებ მოთხოვნების იუსტიციის სამინისტროში ელექტრონული ფორმით წარმოდგენა უზრუნველყოფილია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს მმართველობის სფეროში მოქმედი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – „მონაცემთა გაცვლის სააგენტოს“ – მიერ ადმინისტრირებული ვებგვერდის (MY.GOV.GE) მეშვეობით.

რაც შეეხება საჯარო ინფორმაციაში შესწორების შეტანის მოთხოვნათა რაოდენობას, 2017 წლის განმავლობაში მსგავსი მოთხოვნის არცერთი შემთხვევა არ არის დაფიქსირებული.

ბ) საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში საჯარო ინფორმაციის გაცემის მოთხოვნით საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში შემოსული განცხადებებიდან,

40 შემთხვევაში მათში მითითებული საკითხები მიეკუთვნებოდა სხვა ადმინისტრაციული ორგანოს უფლებამოსილების სფეროს და, შესაბამისად, განცხადებები გადაეგზავნა უფლებამოსილ ადმინისტრაციულ ორგანოს;

იმ განცხადებებიდან, რომლებიც განეკუთვნებოდა იუსტიციის სამინისტროს კომპეტენციას (150), საჯარო ინფორმაცია გაიცა და, შესაბამისად, მოთხოვნა დაკმაყოფილდა 130 შემთხვევაში;

10 განცხადებაზე მიმდინარეობს ინფორმაციის მოძიება/დამუშავება;

10 შემთხვევაში მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება საჯარო ინფორმაციის გაცემის მოთხოვნის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ.

ამასთან, მნიშვნელოვანია, რომ სამინისტროში შემოსული თითქმის ყველა განცხადება შეიცავდა საჯარო ინფორმაციის ერთზე მეტ, ხშირ შემთხვევაში კი – მრავალ მოთხოვნას.

საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნით იუსტიციის სამინისტროში შემოსული განცხადებების საერთო რაოდენობიდან 51 შემთხვევაში დაინტერესებული პირი იყო მოქალაქე, 88 შემთხვევაში – არასამთავრობო ორგანიზაცია, 15 შემთხვევაში განმცხადებელს მითითებული ჰქონდა, რომ წარმოადგენდა სხვადასხვა მედიასაშუალებას, 21 მოთხოვნა შემოვიდა სხვა საჯარო დაწესებულებიდან, 10 – პოლიტიკური პარტიიდან, 5 მოთხოვნა გამოიგზავნა თავისუფლების აღკვეთის დაწესებულებაში განთავსებულ პირთა მიერ.

საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფაზე პასუხისმგებელ პირს წარმოადგენდა ადმინისტრაციის (დეპარტამენტი) მეორე კატეგორიის უფროსი სპეციალისტი (საჯარო ინფორმაციის ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფაზე პასუხისმგებელი პირი) თამთა ფეტვიაშვილი. შესაბამისად, გადაწყვეტილებები მოთხოვნის დაკმაყოფილებისა თუ დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის შესახებ მიღებულ იქნა მითითებული პასუხისმგებელი პირის მიერ, გარდა 10 მოთხოვნისა, რომლებიც განიხილა და შესაბამისი გადაწყვეტილება მიიღო საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს ადმინისტრაციის (დეპარტამენტის) უფროსმა ნათია ჩირიკაშვილმა.

გ) სამინისტროს ცენტრალური აპარატის ცალკეული სტრუქტურული ერთეული მათთვის დებულებით დაკისრებული საჯარო უფლებამოსილების ფარგლებში ახორციელებდა პერსონალური მონაცემების შეგროვებას, დამუშავებასა და შენახვას. სამინისტროში პერსონალური მონაცემები დაცულია როგორც ელექტრონული, ისე მატერიალური სახით. საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს დოკუმენტბრუნვის ელექტრონულ სისტემაში (დეს) ინახება ელექტრონული ფორმით არსებული პერსონალური მონაცემები, რომლებსაც განმცხადებლები უთითებენ მათ მიერ წარმოდგენილ განცხადებებში. აღნიშნულ მონაცემებზე წვდომა აქვთ მხოლოდ იმ თანამდებობის პირებს, რომლებსაც, მათი სამსახურებრივი საქმიანობიდან გამომდინარე, მინიჭებული აქვთ ამგვარი მონაცემების დამუშავებისა და შეგროვების უფლებამოსილება. დოკუმენტბრუნვის ელექტრონულ სისტემაში არსებული პერსონალური მონაცემების უსაფრთხოება უზრუნველყოფილია შესაბამისი ინფორმაციულ-ტექნოლოგიური საშუალებებით, რაც, თავის მხრივ, გამორიცხავს არაუფლებამოსილი პირებისათვის პერსონალურ მონაცემებზე წვდომას.

საანგარიშო პერიოდში სამინისტროს სხვადასხვა სტრუქტურული ერთეულის მიერ პერსონალური მონაცემების გაცემა ხორციელდებოდა მხოლოდ „საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით“ და „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილ შემთხვევებში და კანონით გათვალისწინებული საფუძვლებით.

დ) საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს თანამშრომლების მხრიდან საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში შემოსულ საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნებთან დაკავშირებით არ გამოვლენილა „საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის“ მე-3 თავის მოთხოვნათა დარღვევისა და ამ საფუძვლით პასუხისმგებელ პირზე დისციპლინური სახდელის დადების ფაქტები.

ე) საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმისას ან/და საჯარო ინფორმაციის გაცემის მოთხოვნის ნაწილობრივ დაკმაყოფილების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას სამინისტრო ეყრდნობოდა „საქართველოს კონსტიტუციას“ და „საქართველოს ზოგად ადმინისტრაციულ კოდექსს“, ასევე, „პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონისა და „საქართველოს იუსტიციის სამინისტროს დებულების დამტკიცების შესახებ“ საქართველოს მთავრობის 2013 წლის 30 დეკემბრის №389 დადგენილების მოთხოვნებს.

საჯარო ინფორმაციის გაცემის თაობაზე გადაწყვეტილებების დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა ეფუძნებოდა შემდეგ გარემოებებს:

განცხადებით მოთხოვნილი ინფორმაცია საქართველოს იუსტიციის სამინისტროში დაცული არ იყო (6 შემთხვევა);

განცხადებით მოთხოვნილი ინფორმაცია არ წარმოადგენდა „საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის“ მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის „მ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრულ საჯარო ინფორმაციას (3 შემთხვევა);

განცხადებით მოთხოვნილი ინფორმაცია წარმოადგენდა პერსონალურ მონაცემს (1 შემთხვევა).

ვ) 2017 წლის განმავლობაში იუსტიციის სამინისტროს მიერ საჯარო ინფორმაციის გაცემასთან დაკავშირებით დაფიქსირდა:

1 ადმინისტრაციული საჩივარი, რომელზეც, საჩივრის ავტორმა თავად განაცხადა უარი „საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის“ 191-ე მუხლის შესაბამისად, ვინაიდან მასზე გაიცა მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია.

საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის/ადმინისტრაციული ორგანოს უმოქმედობის სასამართლო წესით გასაჩივრების 2 შემთხვევა. ორივე საქმეზე, მოსარჩელეებს გადაეცათ მოთხოვნილი ინფორმაცია და მათ „საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის“ 83¹-ე მუხლის საფუძველზე გაიხმეს სარჩელი. შესაბამისად, ამავე კოდექსის 275-ე მუხლის „ვ“ ქვეპუნქტის საფუძველზე სასამართლოს მიერ ზემოაღნიშნული სარჩელები დარჩა განუხილველი.

აქვე წარმოგიდგინებთ ინფორმაციას 2016 წლის ანგარიშში ასახულ იმ დავაზე, რომელზეც შედეგი დადგა 2016 წლის 10 დეკემბრის ანგარიშის გამოქვეყნების შემდეგ:

თბილისის საქალაქო სასამართლოს 2016 წლის 11 მაისის გადაწყვეტილებაზე, რომლითაც სარჩელი არ დაკმაყოფილდა პირველ ინსტანციაში, მოსარჩელის მიერ წარდგენილი არც სააპელაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა 2016 წლის 27 დეკემბრის განჩინებით. აღნიშნული დავა მხარეთა დასწრების გარეშე განხილულ იქნა საქართველოს უზენაესი სასამართლოს მიერ, რომლის 2017 წლის 14 სექტემბრის გადაწყვეტილებით საკასაციო საჩივარი დაკმაყოფილდა.

ზ) საანგარიშო პერიოდის განმავლობაში შემოსულ საჯარო ინფორმაციის მოთხოვნებთან მიმართებაში სამინისტროს მიერ ინფორმაციის გაცემის, აგრეთვე, საჯარო ინფორმაციის გაცემაზე უარის თქმის შესახებ მიღებული გადაწყვეტილების გასაჩივრებასთან დაკავშირებით არ წარმოშობილა ხარჯები და ადგილი არ ჰქონია სამინისტროსათვის მხარის სასარგებლოდ გადასახდელი თანხის დაკისრებას.